

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020966 17 Кж
Бања Лука, 02.03.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог М.П., због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Бањој Луци и браниоца оптуженог адвоката мр М.Д. из Б.Л., изјављене против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020966 17 К од 26.10.2017. године, у сједници вијећа, одржаној дана 02.03.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалба окружног јавног тужиоца у Бањој Луци и браниоца оптуженог М.П., те потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020966 17 К од 26.10.2017. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020966 17 К од 26.10.2017. године, оглашен је кривим М.П., због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двје) године. На основу члана 61. КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбједности забрана управљања моторним возилом "Б" категорије у трајању од 2 (двје) године, рачунајући од дана правоснажности пресуде. На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачке а) и е) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 2.120,00 КМ и судски паушал у износу од 150,00 КМ, док је на основу члана 108. став 3. ЗКП РС оштећени Г.М. са имовинско-правним захтјевом упућен на парнични поступак.

Против наведене пресуде жалбу су, благовремено, изјавили окружни јавни тужилац у Бањој Луци (у даљем тексту: тужилац) и бранилац оптуженог. Тужилац пресуду побија због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптужени теже казнити. Бранилац

оптуженог жалбу је изјавио због одлуке о кривичној санкцији и због одлуке о мјери безбједности, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи у одлуци о кривичној санкцији и изреченој мјери безбједности, тако да се оптуженом изрекне блажа казна, те да му се изрекне мјера безбједности у краћем временском периоду од изречене.

Тужилац није подносио одговор на жалбу браниоца, нити је бранилац оптуженог подносио одговор на жалбу тужиоца.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбе, одлучено је као у изреци ове пресуде, из следећих разлога:

Жалбом тужиоца се истиче да је првостепени суд прецијенио олакшавајуће околности које је утврдио на страни оптуженог, те да није у довољној мјери цијенио утврђене отежавајуће околности., због чега, по ставу ове жалбе, оптуженом се треба изрећи већа казна. Жалба браниоца оптуженог истиче да приликом одмјеравања казне, првостепени суд, допринос оштећеног настанку саобраћајне незгоде, није цијенио као олакшавајућу околност на страни оптуженог, те да утврђеним олакшавајућим околностима, није дат довољан значај, због чега ова жалба сматра да се оптужени треба блаже казнити и изрећи му мјеру безбједности у краћем временском трајању.

Изнесени жалбени приговори нису основани.

Наиме, правилно су утврђене и у побијаној пресуди образложене олакшавајуће околности на страни оптуженог и то првенствено, његову ранију неосуђиваност, признање и кајање за извршено кривично дјело, као и чињеницу да је породичан човјек, јер је ожењен и отац је троје малодобне дјеце. Разлоге дате у побијаној пресуди у оцјени свих тих околности, овај суд прихвата као ваљане, јер цијенећи законом прописану казну за кривично дјело угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС (од 2 до 12 година), за које је оптужени оглашен кривим том пресудом, те степен кривичне одговорности оптуженог и јачину угрожавања, односно, повреде заштићеног добра, овај суд налази да је казна затвора у трајању од 2 (двје) године, изречена побијаном пресудом, потребна и довољна мјера казне за остваривање сврхе кажњавања, прописане у одредби члана 28. КЗ РС.

И поред основаности приговора из жалбе тужиоца да је првостепени суд погрешно као олакшавајућу околност, цијенио спремност оптуженог да накнади штету оштећеном (јер од понашања оптуженог након извршеног дјела, не произилази та његова спремност), те и поред основаности приговора из жалбе браниоца оптуженог да је првостепени суд погрешно цијенио као отежавајуће околности количину криминалних радњи, да је кршио више саобраћајних прописа и чињеницу да је у саобраћајној незгоди једно лице изгубило живот (јер су то околности које чине битна обилежја дјела), међутим, у ситуацији и да првостепени суд није цијенио наведене околности, то по оцјени овог суда, не би утицало на изрицање веће, а ни мање казне оптуженом од оне изречене побијаном пресудом. Осим тога, допринос оштећеног, као околност коју у жалби истиче бранилац оптуженог, не произилази из доказа проведених на рочишту за разматрање изјаве о признању кривице.

Исто тако, супротно жалбеним приговорима браниоца оптуженог, по оцјени овог суда, првостепени суд је правилно закључио да је неопходно изрицање мјере безбједности – забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије и то управо у трајању од 2 (двје) године, јер постоји опасност да оптужени понови слично кривично дјело, обзиром на начин извршења кривичног дјела као и наступиле посљедице.

Како из наведених разлога жалбе тужиоца и браниоца оптуженог нису основане, ваљало је те жалбе одбити као неосноване, на основу члана 327. ЗКП РС и првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић